

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1
vedtoges med 124 stemmer mod 21.

§ 1 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 2 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Lovforslag nr. 243. Fremsat 8/4 76. Første behandling 21/4 76. Betænkning 18/5 76).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Christophersen (V):

Om et øjeblik skal vi træffe beslutning om, hvorvidt der skal indføres automatisk pristalsregulering på endnu et stort udgiftsområde. Det drejer sig om forslaget om at indføre pristalsregulering for boligsikringen, og det betyder jo, at for offentlige udgifter af en størrelsesorden på omkring 800 mill. kr. forsvinder den frihed, som folketinget hidtil har haft til selv at afgøre, hvordan og i hvilket omfang boligsikringen skulle reguleres år for år, og erstattes i stedet af et automatisk reguleringssystem — medmindre man altså vedtager de ændringsforslag, som bl.a. mit parti har stillet.

Jeg må sige, at vi er blevet stadig mere overbevist om, at den automatiske reguleringsform er overordentlig uheldig, og den er i og for sig også urimelig i den form, den

har fået i selve lovforslaget, for det er jo ikke alene sådan, at en stigning i pristallet udløser en øget boligsikring, men det er også sådan, at prisstigninger på en række områder, som i og for sig ikke behøver at have noget som helst med boligudgiften at gøre — det kan være prisstigninger på grønsager, på herreklipping, på benzin og på mange andre interessante ting — ja, det vil altså føre til, selv om selve boligudgiften er fuldkommen uændret, at boligsikringen alligevel skal øges. Det viser, at selve pristallet som reguleringsmekanisme egentlig ikke er særlig anvendeligt. Dertil kommer, at langt de fleste boligsikringsmodtagere jo ad anden vej, i kraft af automatisk pristalsregulering, i forvejen får deres lønninger, deres pensioner eller andre sociale ydelser reguleret, og derfor kommer der til den u hensigtsmæssige automatiske reguleringsform også risikoen for en dobbelt dækning.

Men det, som altså er væsentligt for os, og det, som har fået os til at stille ændringsforslagene om at fjerne den automatiske dyrtidsregulering af boligsikringen, det er simpelt hen, at vi ud fra rent principielle udgiftspolitiske synspunkter finder, at det er forkert, at folketinget hermed på endnu et stort område i realiteten fraskriver sig retten til at beslutte, hvordan udviklingstakten skal være på en udgiftspost.

Vi beklager samtidig, at forløbet af udvalgsarbejdet har været sådan, at regeringen og boligministeren nu altså står i en situation, hvor en vigtig boligpolitisk lovgivning for første gang i flere år ikke bæres igennem af et bredt flertal, men — ligesom situationen var før 1974 — må bæres igennem i kraft af et endda uhyre spinkelt flertal. Jeg synes, der er grund til at understrege dette politiske særkende ved afstemningen i dag, og jeg vil i og for sig gerne benytte lejligheden til at beklage, at situationen nu har udviklet sig sådan. Som bekendt hører boligsikringsloven ikke med i boligforliget, men det er klart, at det gør indtryk og må gøre indtryk også på os, at regeringen altså i denne sag har valgt at køre et lovforslag igennem, som er vigtigt i en boligpolitisk sammenhæng, og gøre det, selv om dens flertal er meget spinkelt og består af partier, som jo langt fra alle i øvrigt dækker boligpolitikken ind. Jeg synes, det er rigtigt at sige til boligministeren, at han med dette forslag og ved